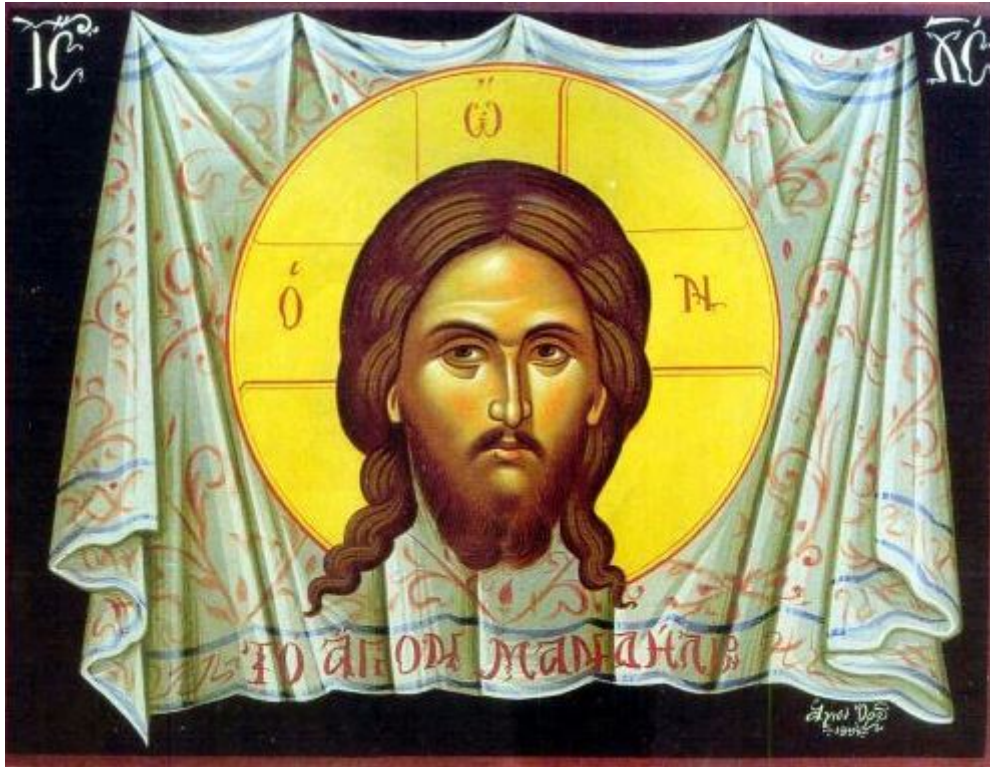

Ανάμνηση της ανακομιδής του Αγίου Μανδηλίου και σύντομο ιστορικό Ιεράς Μονής Αχειροποιήτου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Σήμερα η αγία μας Εκκλησία εορτάζει την ανάμνηση της ανακομιδής της αχειροποίητης εικόνας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ή του Αγίου Μανδηλίου, όπως ονομάζεται διαφορετικά, από την πόλη Έδεσσα της Συρίας στην Κωνσταντινούπολη. Η εικόνα αυτή, σύμφωνα με την παράδοση, σχηματίστηκε σε τεμάχιο υφάσματος, με το οποίο ο Ιησούς είχε σκουπίσει το πρόσωπό Του. Βρισκόταν αρχικά στην Έδεσσα, και κατά το έτος 959 μ.Χ., επί βασιλείας Ρωμανού Β΄, μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα και τοποθετήθηκε στο ναό της Θεοτόκου, που βρισκόταν στα ανάκτορα.

Σύμφωνα με τον εκκλησιαστικό ιστορικό Ευσέβιο Καισαρείας, τον καιρό που ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ήταν στον κόσμο κηρύττοντας την Βασιλεία των Ουρανών και θεραπεύοντας “πάσαν νόσον και μαλακίαν εν τω λαώ”, ζούσε ένας πλούσιος άνθρωπος με το όνομα Αύγαρος, ο οποίος υπέφερε από λέπρα. Αυτός ζούσε στην Έδεσσα της Συρίας.

Ακούγοντας για τα θαύματα και τις θεραπείες του Χριστού ήθελε να τον δει, ελπίζοντας ότι θα τον θεράπευε κι εκείνον. Αλλά επειδή, λόγω της ασθένειάς του δεν μπορούσε να εγκαταλείψει το σπίτι του, έστειλε έναν επιδέξιο ζωγράφο, τον Ανανία, για να ζωγραφίσει το πρόσωπό Του, ούτως ώστε, μόνο κοιτάζοντας την εικόνα να απαλυνθεί ο πόνος του. Επίσης, έγραψε και μια επιστολή προς τον Κύριο, στην οποία ομολογούσε ότι πιστεύει πως είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος και τον παρακαλούσε να τον επισκεφθεί για να τον θεραπεύσει.

Ο Ανανίας ξεκίνησε προς τα Ιεροσόλυμα και βρήκε τον Κύριο διδάσκοντας τα πλήθη. Επειδή δεν μπόρεσε να τον πλησιάσει ανέβηκε σε μια πέτρα για να δει το πρόσωπο του Χριστού και να το ζωγραφίσει. Αλλά δεν μπορούσε να επειδή το πρόσωπο του Κυρίου άλλαζε συνεχώς. Τότε ο Χριστός κάλεσε τον Ανανία να έρθει κοντά Του και του ζήτησε την επιστολή από τον Αύγαρο. Του έστειλε απάντηση λέγοντας ότι είναι μακάριος αφού πίστεψε σε Εκείνον χωρίς να τον δει και μακάριοι είναι όσοι, χωρίς να Τον δουν, πιστεύουν σ’ Αυτόν. Του υποσχέθηκε ότι θα στείλει έναν από τους μαθητές του να και θα τον θεραπεύσει.

Έπειτα ο Κύριος, γνωρίζοντας και το δεύτερο ζήτημα του Αυγάρου, ζήτησε να του φέρουν νερό και έπλυνε το πρόσωπό Του και έπειτα το σκούπισε με έναν μανδήλιον. Τότε πάνω στο μανδήλιον έμεινε ζωγραφισμένο το πρόσωπο του Κυρίου.

Επιστρέφοντας στην Έδεσσα και παίρνοντας είδηση για όσα συνέβηκαν, ο Αύγαρος δόξασε τον Θεό και περίμενε τον μαθητή που θα τον θεράπευε. Πράγματι, μετά την Ανάληψη του Κυρίου, ήρθε ο Θαδδαίος, ένας από τους εβδομήκοντα, και θεράπευσε από την λέπρα τον Αύγαρο. Έπειτα, τον βάπτισε εκείνον και όλο το σπίτι του και όλη την πόλη της Εδέσσης, στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Στην πύλη της πόλης υπήρχε ένα είδωλο, το οποίο προσκυνούσαν όλοι όσοι εισέρχονταν. Ο Αύγαρος κατέστρεψε το είδωλο εκείνο και τοποθέτησε στη θέση του το μανδήλιο με το πρόσωπο του Κυρίου. Έδωσε διαταγή όλοι όσοι εισέρχονταν και εξέρχονταν από την πόλη να το προσκυνούν. Αυτήν την διαταγή σεβάστηκαν ο γιος και ο εγγονός του Αυγάρου και ο κόσμος προσκυνούσε την αχειροποίητο εικόνα του Χριστού.

Όταν στην διοίκηση της πόλης ανέβηκε ένας ειδωλολάτρης, έγινε προσπάθεια επαναφοράς των ειδώλων. Ο νέος τοπάρχης ήθελε να καταστρέψει το μανδήλιο, όμως ο επίσκοπος της Εδέσσης, με θείο πρόσταγμα, πήγε τη νύχτα και αφού έβαλε ένα κανδήλι μπροστά από το μανδήλιο, το κάλυψε με κεραμίδια και έμεινε κρυμμένο πολλά χρόνια.

Τον καιρό του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, ο Πέρσης βασιλιάς Χοσρόης ήθελε να κατακτήσει την πόλη της Εδέσσης. Ο επίσκοπος της πόλης, Ευλάβιος είχε θείο όραμα με μια γυναίκα καλυμμένη με φως, η οποία δείχνοντας με το δάχτυλό της την πύλη της πόλης, του είπε ότι εκεί βρίσκεται κρυμμένη η αχειροποίητος εικόνα του Κυρίου. Να την βγάλει έτσι ώστε να σωθούν. Ο επίσκοπος, κάνοντας αυτό που είδε στο όραμα, βρήκε το μανδήλιο εκεί και το κανδήλι που άναβε τόσα χρόνια. Δείχνοντας την εικόνα στον λαό έκαναν λιτανεία πάνω στα τείχη της πόλης. Βλέποντας το μανδήλιο οι Πέρσες τρομάχθηκαν και έπαψαν την πολιορκία της Εδέσσης.

Το έτος 944 μ. Χ., επί βασιλείας Ρωμανού, μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα και τοποθετήθηκε στο ναό της Θεοτόκου, που βρισκόταν στα ανάκτορα.

Ιδιαίτερα σήμερα η μνήμη μας φτερουγίζει στην Μονή Αχειροποιήτου στην Κερύνεια μας. Εκεί, η ευλάβεια του κόσμου, μέχρι το καλοκαίρι του 1974 εκφραζόταν με ένα μοναδικό και αυθεντικό τρόπο στην πανήγυρι του αγίου Μανδηλίου.

Ας μας αξιώσει σύντομα ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, με τις πρεσβείες της Δεσποίνης Θεοτόκου της σωτηρίας των ψυχών μας και της απελευθέρωσης της τουρκοκρατούμενης πατρίδας μας και της επανεγκατάστασης των εκτοπισμένων μας στην πατρώα γη σε συνθήκες ειρήνης και επικράτησης των πανανθρώπινων δικαιωμάτων.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Εορτή του Αγίου Μανδηλίου και σύντομο

ιστορικό Ιεράς Μονής Αχειροποιήτου, στην Αρχαία Λάμπουσα

Στα χρόνια της επί γης παρουσίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, βασιλέας στην πόλη Έδεσσα της Συρίας, ήταν ο Αύγαρος. Αυτός αρρώστησε βαριά και δεν μπορούσαν οι ιατροί του βασιλείου του να τον θεραπεύσουν. Κάποτε άκουσε, ότι στα μέρη της Παλαιστίνης ζούσε ένας νέος Προφήτης, ο Ιησούς Χριστός, ο Οποίος επιτελούσε πολλά θαύματα και καμιά ασθένεια δεν ήταν αθεράπευτη γι' Αυτόν. Έστειλε λοιπόν τον πρωθυπουργό του να βρει αυτόν τον προφήτη που έκανε τόσα θαύματα και να τον παρακαλέσει να έλθει κοντά του να τον θεραπεύσει. Ο πρωθυπουργός του βασιλέα Αύγαρου, πράγματι πήγε και βρήκε τον Χριστό και του διαβίβασε την παράκληση του κυρίου του. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός του είπε: Δεν είναι ανάγκη να πάω εγώ προσωπικά στον βασιλέα σου Αύγαρο για να τον θεραπεύσω. Αν πράγματι πιστεύει ότι έχω τη δύναμη να τον θεραπεύσω, θα το πράξω με άλλο τρόπο. Ζήτησε να του δώσουν ένα προσόψιο. Σκούπισε το Πρόσωπό Του σ' αυτό, και στο προσόψιο παρουσιάστηκε αχειροποίητη, η Θεία Μορφή Του. Μετά του έδωσε το προσόψιο αυτό και του είπε: **Μετέφερε το προσόψιο αυτό στον βασιλέα σου και αν έχει πίστη στον Θεό, θα θεραπευθεί. Πράγματι έτσι έγινε και ο Αύγαρος θεραπεύθηκε και πίστεψε στον Χριστό.**

Το Άγιο Μανδήλιον έμεινε για αρκετά χρόνια στην Έδεσσα της Συρίας, ως Ιερό κειμήλιο. Την πόλη αυτή, στο πέρασμα του χρόνου, την κυρίευσαν ειδωλολάτρες, οι οποίοι κατεδίωκαν τους χριστιανούς και προσπαθούσαν να ανακαλύψουν και καταστρέψουν το Άγιο Μανδήλιον. Τότε ο Επίσκοπος της πόλης αυτής, ο οποίος σύμφωνα με την παράδοση έφερε το όνομα Ευάλιος, το πήρε στα σεβάσματα χέρια του και νύκτα έφυγε κρυφά, περπάτησε αρκετά, έφθασε σε παραθαλάσσιο μέρος, βρήκε καράβι και ανέβηκε σ' αυτό για να μεταβεί σε χώρες που εξουσιάζονταν από χριστιανούς άρχοντες.

Στο ταξίδι σηκώθηκε δυνατή τρικυμία. Τα κύματα πελώρια, απειλούσαν να καταπιούν το πλεούμενο. Ο Επίσκοπος Ευάλιος έβγαλε από τον κόρφο του το Άγιο Μανδήλιον, το άνοιξε με ιερή ευλάβεια και το τοποθέτησε στη φουρτουνιασμένη θάλασσα, η οποία αμέσως γαλήνεψε, Τότε αυτός κάθισε επάνω του και τα κύματα τον έφεραν μαζί με το Άγιο Μανδήλιον σε στεριά, στα βόρεια παράλια της νήσου Κύπρου, κοντά στην πόλη Λάπηθο. **Εκεί φρόντισε με τη βοήθεια και των χριστιανών κατοίκων της περιοχής, και οικοδομήθηκε Μοναστήρι επ' ονόματι του Αγίου Μανδηλίου, που μέχρι σήμερα υφίσταται με την ονομασία, «Μονή της Αχειροποιήτου» (εικόνας του Χριστού), η οποία Μονή πανηγυρίζει αδιάκοπα στις 16 Αυγούστου καθ' έκαστο έτος, μέχρι του μαύρου**

Ιουλίου του 1974, που έγινε η βάρβαρη εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο. Από τότε η μονή αυτή έμεινε βουβή και βεβηλωμένη, και βρίσκεται κάτω από το χέρι του Τούρκου εισβολέα και κατακτητή.

Η ιστορία της συνδέεται με την όλη ιστορία της Κύπρου και ιδιαίτερα της επαρχίας Κυρηνείας. Άγιοι Επίσκοποι της αναφέρονται ο Ευάλιος και ο Δίδυμος. Κατά τη Φραγκοκρατία συνδέεται με τους αγώνες του λαού μας υπέρ της Ορθοδοξίας. Κατά την Τουρκοκρατία, είχε την όλη φροντίδα για την Ελληνοχριστιανική μόρφωση των κατοίκων της γύρω περιοχής. Εκεί τα μικρά ελληνόπουλα μάθαινα γράμματα απ' τούς καλόγηρους της Μονής αυτής και διδάσκονταν Χριστό και Ελλάδα.

Στη Μονή της Αχειροποιήτου, στα χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης, μαζεύτηκε το προϊόν του εράνου της περιοχής για το μαχόμενο Γένος και εκεί δίπλα, στο αραξοβόλι της Λαπήθου, στην Κρυά Βρύση, άραξε κάποια μέρα με τα καράβια του ο πυρπολητής Κανάρη και το παρέλαβε. Μεταξύ των θυμάτων της θηριωδίας των Τούρκων της 9ης Ιουλίου 1821, υπήρξε και ο ό τότε Μητροπολίτης Κυρηνείας Λαυρέντιος, ο οποίος μέχρι το 1816 έφερε τον τίτλο του Επισκόπου Λαμπύσης ως και άλλοι εξέχοντες πολίτες της περιοχής κληρικοί και λαϊκοί. Στον επικό αγώνα της ΕΟΚΑ του 1955-59, η Μονή Αχειροποιήτου ήταν το κέντρο του αγώνα στην περιοχή. Στη Μονή αυτή, μια σκοτεινή νύκτα (16 Ιουνίου 1955), διαρκούντος του Αγώνα, τέλεσε τον γάμο του με τη μνηστή του Βασιλική, ο σταυραετός του Μαχαιρά Γρηγόρης Αυξεντίου, τον οποίο γάμο ευλόγησε ο στρατολόγος της ΕΟΚΑ Παπασταύρος Παπαγαθαγγέλου, λίγο πριν ο Αυξεντίου πετάξει προς τα απέναντι βουνά του Τροόδους, προς τη θυσία και τη δόξα.

Δίπλα από τη Μονή της Αχειροποιήτου, δημιουργήθηκε η εξαίρετη Κατασκήνωση των Κατηχητικών της Ιεράς Μητροπόλεως Κυρηνείας, στην οποία, μετά τα τραγικά γεγονότα του Δεκεμβρίου 1963 και μέχρι την αποφράδα μέρα της Τουρκικής εισβολής της 20ης Ιουλίου 1974, στρατοπέδευε η 199 Μοίρα Πεδινού Πυροβολικού (Από της τουρκικής εισβολής η Μονή αυτή και η Κατασκήνωση Κατηχητικών κατέστησαν στρατόπεδο των κατοχικών δυνάμεων).

Μέχρι το θέρους του 1974, λειτουργούσε στη Μονή Αχειροποιήτου, αδιάλειπτα κάθε Δευτέρα, από την χειροτονία του σε πρεσβύτερο, ο ευλαβέστατος, μακαριστός τώρα, π. Ιάκωβος Χρ. Τζίρκου, αγωνιστής της ΕΟΚΑ και εφημέριος, τότε, του Ιερού Ναού Αγίας Ειρήνης Καραβά. Ευχόμαστε, σύντομα, με τη δική μας επιστροφή στο θέλημα του Θεού, αλλά και τη δική μας αγωνιστικότητα, να δικαιωθεί η πατρίδα μας, να ελευθερωθούν τα κατεχόμενα μέρη μας και ελεύθεροι να αξιωθούμε να

αγιάσουμε την Ιερά Μονή Αχειροποιήτου. Μαζί με όλα τα άλλα ιερά μας προσκυνήματα, και μέσα από αυτή να αναπέμψουμε ευχαριστήρια Δοξολογία προς τον ελευθερωτή μας Θεό και να ψάλουμε τον Ύμνο της Ελευθερίας. ΑΜΗΝ.

Χριστόδουλος Γ. Παχουλίδης.

Πρώτη δημοσίευση στην ιστοσελίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου churchofcyprus.org.cy στις 16 Αυγούστου του 2022